

ÎNCHEIERE

15 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ampelos”, reprezentată de avocatul Scutelnic Constantin, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Eurovite Rauscedo” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ampelos” privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității și a cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ampelos” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Eurovite Rauscedo” cu privire la rezoluțiunea contractelor de vânzare-cumpărare, încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 06 decembrie 2012, reprezentantul SRL „Eurovite Rauscedo”, avocatul Digore Eduard a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Ampelos” privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 28 aprilie 2008 și la 01 aprilie 2009, între SRL „Eurovite Rauscedo” (vânzător) și SRL „Ampelos” (cumpărător) au fost încheiate contracte de vânzare-cumpărare de portaitoi de struguri. De către vânzător a fost executată pe deplin obligația de livrare a mărfii, fapt confirmat prin Invoice-le și CMR-le corespunzătoare. La fiecare partidă de marfă a fost anexat câte un certificat fitosanitar, care confirma cu certitudine calitatea superioară a puiștilor, totodată careva pretenții la prestația vânzătorului din partea cumpărătorului nu au fost reclamate sau documentate.

Concretizează reclamantul că la 23 noiembrie 2011, părțile contractuale au semnat un acord adițional cu privire la modalitatea și graficul de stingere a datoriei în sumă de 130,439,62 Euro. Potrivit graficului respectiv, SRL „Ampelos” urma să achite până la înaintarea cererii de chemare în judecată suma de 65 221 Euro, dintre care au fost achitați doar 183 97 Euro. În circumstanțele date, suma penalității calculate până la 31 noiembrie 2012, conform pct. 4 al Acordului din 23 noiembrie 2011 constituie 7931,19 Euro, iar dobânda de întârziere conform calculelor anexate constituie 3613,94 Euro. Pornind de la circumstanțele de fapt, prezența contractelor de vânzare-cumpărare nr.287 din 28.04.2008 și nr. 341 din 01.04.2009, completat prin Acordul din 23.11.2011 privind modalitatea și graficul achitării datoriei, unde SRL „Ampelos” nu s-

a conformat angajamentelor asumate și ținând cont de prevederile art. art. 514, 552, 602, 668 CC, art. 14 CC RM pârâțul urmează să-l despăgubească pe reclamant.

Concretizează reclamantul că, deoarece obligația de plată a debitorului nu a fost executată fiind ignorate complet scadențele, acesta urmează să-l despăgubească pe creditor în condițiile prevăzute de art. 585, 619 Cod civil al RM, iar calculul desfășurat cu privire la dobânda a fost anexat la cererea de chemare în judecată.

Astfel, solicită încasarea de la SRL „Ampelos” în beneficiul SRL „Eurovite Rauscedo” a datoriei de 112 042,62 Euro, a penalității pentru perioada 01.12.2011 – 30.11.2012 în sumă de 7 931,19 Euro și a dobânzii de întârziere pentru perioada 01.12.2011 - 30.11.2012 în sumă de 3613,94 Euro, precum și a cheltuielilor de judecată.

La 28 martie 2013, reprezentantul SRL „Ampelos”, avocatul Scutelnic Constantin, a înaintat cerere reconvențională împotriva SRL „Eurovite Rauscedo” privind rezoluțiunea contractelor de vânzare-cumpărare și încasarea sumei.

În motivarea cererii reconvenționale a indicat că între SRL „Eurovite Raouscedo” și SRL „Ampelos” au fost încheiate contractele de vânzare-cumpărare nr.287 din 28.04.2008 și nr. 341 din 01.04.2009, prin care SRL „Eurovite Rauscedo” urma să vândă SRL „Ampelos” butași de viță de vie, conform specificațiilor din anexe, parte integrantă a contractelor. După plantarea butașilor, comercializați de către SRL „Eurovite Rauscedo”, pe plantațiile SRL „Ampelos” din s. Crocmaz, după o perioadă de timp, specialiștii SRL „Ampelos” au observat că butașii plantați nu corespund caracteristicilor celor care trebuiau să fie conform anexelor. În urma cercetării vizuale a plantației date de viță de vie de către specialiștii Instituției Publice Institutul Științifico-Practic de Horticultura și Tehnologii Alimentare, prin actul de constatare din 20.03.2013, s-a constatat: a) prezența butașilor de viță de vie complet uscați; b) prezența pe butași a lăstarilor anuali uscați și înnegriți.

Concretizează reclamantul că pe lângă faptul că marfa comercializată de „Eurovite Rauscedo” SRL lui „Ampelos” SRL nu numai că nu corespundea asortimentului solicitat, dar și că, este și calitativ necorespunzător caracteristicilor mărfii ce trebuia să fie livrată.

Faptul că butașii nu corespund caracteristicilor prevăzute de anexe și calității asortimentului, îl dovedește și actul din 29 iulie 2008 și 09 septembrie 2011 prezentat de SA „Aidin”, care a procurat de la SRL „Ampelos” în anul 2008, o parte din butașii de viță de vie pe care SRL „Ampelos” i-a procurat de la SRL „Eurovite Rauscedo”. Conform actelor SA „Aidin”, reiese că în urma examinării plantației de viță de vie s-a constatat că butașii de viță de vie comercializați de către SRL „Ampelos” lui SA „Aidin” nu corespund caracteristicilor prevăzute de contract: plantația de viță de vie cu suprafața de 2,5 ha nu este sortul „Victoria”, iar după caracteristicile exterioare ce le prezintă corespund sortului „Sublima Sildes”, la fel cum și la butașii de viță de vie tineri s-au depistat boli, o creștere neuniformă. Drept urmare a neajunsurilor depistate, menționate SA „Aidin” a refuzat să achite datoria în valoare de 166230 lei pentru marfa procurată, astfel fiind cauzat un prejudiciu material direct.

Prevederile contractului în ceea ce ține de asortimentul mărfurilor au fost încălcate de către SRL „Eurovite Rauscedo”, punând la dispoziția SRL „Ampelos” marfa ce nu corespunde caracteristicilor prevăzute în contractele de vânzare-cumpărare nr. 287 din 28.04.2008 și nr. 341 din 01.04.2009.

Consideră reclamantul că, activității economice a SRL „Ampelos” i s-a adus un prejudiciu semnificativ, aceasta din urmă suportând un prejudiciu material semnificativ, cum ar fi cheltuieli substanțiale de plantare, îngrijire a mărfii, precum a avut și pierderi de venit ratat.

SRL „Ampelos” își rezervă dreptul de a rezolvi contractele de vânzare-cumpărare nr. 287 din 28.04.2008 și nr. 341 din 01.04.2009, cu întoarcerea părților în poziția inițială, cu restituirea mărfii către SRL „Eurovite Rauscedo” și încasarea prejudiciului material în sumă de 96547,75 Euro și 1175695,44 lei.

Astfel, solicită rezoluțiunea contractelor nr. 287 din 28.04.2008 și nr. 341 din 01.04.2009 cu întoarcerea părților în poziția inițială, restituirea bunurilor contractului în cauză către SRL „Eurovite Rauscedo”, încasarea prejudiciului material în sumă de 96547,75 Euro, cu titlu de prejudiciu pentru marfa achitată, prejudiciu material pentru cheltuielile adiționale suportate în suma de 1175695,44 lei, și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătorei Slobozia din 17 aprilie 2014, cererea reconvențională a SRL „Ampelos” împotriva „Eurovite Rauscedo” SRL privind rezoluțiunea contractelor de vânzare-cumpărare, încasarea prejudiciului material a fost scoasă de pe rol.

Prin hotărârea Judecătorei Slobozia din 17 aprilie 2014, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Eurovite Rauscedo” împotriva „Ampelos” SRL cu privire la încasarea datoriei, dobânzii și a penalității a fost admisă integral, s-a încasat de la SRL „Ampelos” în beneficiul SRL „Eurovite Rauscedo” datoria în sumă de 112042,62 Euro, penalitatea în mărime de 7931,19 Euro, dobânda de întârziere în sumă de 3613,94 Euro și cheltuielile de judecată în mărime de 50258,55 lei, drept compensare a taxei de stat achitate la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 15 iulie 2014 s-a casat încheierea și hotărârea Judecătorei Slobozia din 17 aprilie 2014, pricina fiind restituită spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În cadrul ședinței de judecată din 10 iunie 2015, reprezentantul SRL „Eurovite Rauscedo”, avocatul Eduard Digore a depus cerere de concretizare a cerinței ce ține de cuantumul dobânzii de întârziere, solicitând încasarea ei pentru perioada 01.12.2011 - 10.06.2015, în sumă de 37 953,56 Euro.

Prin hotărârea Judecătorei Ștefan Vodă din 22 ianuarie 2016, acțiunea inițială a SRL „Eurovite Rauscedo” a fost admisă integral, s-a încasat de la SRL „Ampelos” în beneficiul SRL „Eurovite Rauscedo” datoria în sumă de 112042,62 Euro, penalitatea în sumă de 7931,19 Euro, dobânda de întârziere în sumă de 37953,56 Euro, sau echivalentul în lei a acestor sume la ziua executării hotărârii și cheltuielile de judecată în sumă de 50258,55 lei. Cererea reconvențională a SRL „Ampelos” cu privire la rezoluțiunea contractelor de vânzare-cumpărare nr.287 din 28.04.2008 și nr. 341 din 01.04.2009, încasarea prejudiciului material în sumă de 96547,75 Euro și 1175695,44 lei și a cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune de către SRL „Eurovite Rauscedo” sunt bazate pe suport legal și probator iar cererea reconvențională înaintată de SRL „Ampelos” nu se încadrează în prevederile legii.

La 22 februarie 2016, SRL „Ampelos”, reprezentată de avocatul Scutelnic Constantin a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Ștefan Vodă din 22 ianuarie 2016, solicitând casarea integrală a hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea inițială să fie respinsă ca neîntemeiată, iar acțiunea reconvențională să fie admisă.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu

circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016 s-a respins apelul declarat de SRL „Ampelos”, reprezentată de avocatul Scutelnic Constantin și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ștefan Vodă din 22 ianuarie 2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, SRL „Ampelos”, reprezentată de avocatul Scutelnic Constantin a înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de SRL „Eurovite Rauscedo” să fie respinsă ca neîntemeiată, iar acțiunea reconvențională să fie admisă.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 13 octombrie 2016 a fost expediată recurentului la 29 octombrie 2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 24 noiembrie 2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 12.01.2017, în adresa intimatului SRL „Eurovite Rauscedo” a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către SRL „Ampelos” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul

exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către SRL „Ampelos”, reprezentată de avocatul Scutelnic Constantin asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Ampelos”, reprezentată de avocatul Scutelnic Constantin ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ampelos”, reprezentată de avocatul Scutelnic Constantin se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea